SIBELIUS
1. SYMPHONIE N. 5
2. TAPIOLA

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΟΒΑΡΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΕΚΠ. ΤΡΙΤΗΣ 24.9.57

Αγαπητοί μου ακροατές καλησπέρα σας.

Σε ένα ανέκδοτο μου ένιωσα ότι θα δείτε μεγάλα χάρη γιατί θα σας μεταφέρω σήμερα ένα μεγάλο συμφωνικό ποίημα του ΓΙΑΝ ΣΙΜΠΕΛΙΟΥΣ αυτό εδώ και χρόνια μέσα δοκιμασμένο από ο παγκόσμιο κοινό. Πόσοι χρόνοι υπάρχει τώρα ο Σιμπέλιους ζωή μια ολόκληρη και κι αν χρειάζεται ένα μέρος εργασίας του σε μέρος του παγκόσμιου και του φιλόμουσου κοινού αυτό. Ποιός ο ΣΙΜΠΕΛΙΟΥΣ ήταν 92 φόντερα χρόνια. Ήτο δε δε δε ήταν κάτι ξένο από ένα Φινλανδός.

Εδώ και χρόνια ήταν ο συνθέτης ~~[illegible]~~ κάποιος Κωνστάντ Βάγκ από τον ένα διάφορο φόνο αυτοβιογραφίας αλλά ιδιοσυστασία βάγκα του αλλά Αιτόφα χαρακτήρα μέσα στο αυτόματο φινλανδικό δάσος. Ο Δημήτριος γεννήθηκε στο 1865 κοντά σε μια από τις άκρες χήρες του σχολειόφυτου με Αιωνόβια δέντρα, από ένα τόσο χαρακτηριστικό γιά τον ποιητή του σαγηνευτικά Φινλανδία. Ο πατέρας του ήταν γιατρός πάλι ξένος μονοπώλιαι ότι ο γιός Δημήτριος δεν βρήκε κανένα ερεθίσμα στο ο αναγκάστηκε το δρόμο γιά τον ίδιον αναγκάστηκε. Τη σοναδή του άρχισε με τον Βερμέγιον άρα σύλφα σαν στη Βιέννη και το Βερολίνο γιά τον σκοπό του.

Σε ηλικία 26 ετών ερωτεύτηκε ερωτικά στο ξοίκου του αρραβώνιάζει τη Ρεγκαρίδα. Ο δρόμος του καρδιάς του τον ξεφύγει κάτω κάτω κι αρρώστησε του, ιδιαίτερα τα ~~[illegible]~~ ερωτικά δοκιμάστε από τον κόσμο

3/12/1952

τοῦ "Περιμένει" ἐστὶν ἕνα ὁ δημοφιλέστερος φόβος τῶν παρισινῶν φυγαδικῶν παραδόσεων. Ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ ἔργα ὁ «Κύριος τῶν Τυλονέρρα», μιὰ τὸ σφίγγον εἶδος τοῦ ἀρρωστοῦ μόνου, ἔνιωθε παντόγνωστο βλοῦ ἀμφιβολίας τὸν ἔρημον Ραδιφόλιον καὶ τὸν ἐφεμερινὸν σταυρωτήν. Ὅλον τὸ 1898 ἀποφασίζει νὰ γράψῃ τὸν 1ον τῶν ἐπεισοδίων ὁ Λεμοΐζος ἕνα πολὺ φλαμπέρο ἐνδύλλιο ὁπου νὰ μπῇ ὅλα τὰ ἐφεμερίδα τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὸν ἀνθρωπάκιον τὸν τόσο ἐκκεντρικὸν φεγγάρι φόβους. Διαβάζει ὅλη τὴν ἤδη γραμμένη 7 ἐπεισόδια καὶ ἀρχίζει ἀμέσως νὰ φοτεινὸ καὶ μιὰ 8η ἄγνωστη μέχρι σήμερα. Κάποια διαβάσματα φαίνεται ὅτι ἐπῆγε τὸν ἥρωέν του νὰ ἀποφασίσῃ γιὰ αὐτό. Τέλος ἀναίρεσα τὴν γνωστὴ ἐπεισόδιο τὸ ἀριθμοῦν 5 καὶ μὲ ἕξοχο φύσιγγα μπαίνει μιὰ ὅλως ἰδιαιτέρως ἐκφραστικὴ σελίδα. Ἔνα τὸ ἔργο τὸν Λεμοΐζου καὶ δὲ τὸ φυλάσσουμε σήμερα. Ἐπιτέλους μπαίνει τὸν διάφανα τὸν Α' ἀστυνομικὸν σῆμα καὶ ἀπλοποιοῦνται τὰ πράγματα τὸν ὁ ἐνδύλλιος μας ἔχει ἤδη σήμερα τὸν ἀρχηγόν τὸν. Μπορεῖ τὸ 2ο ἐπεισόδιο νὰ ἦταν ἀρχικὸ τὸ 4ον τὸν, τὸ ὁποῖον ἐπιτυγχάνει ὅσως τὸ 6ον καὶ τὸ 7ον τὸ ἀποκαλύπτον ἀρκετὰ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν ἀναγνώστη. Ὅμως ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἔδωσε ἀπὸ ἐνδιαφέρον ἦταν τὸ γνωστὸ ὅσον καὶ 5ον. Πράγματι δὲν ἀποτέλεσμα τὸ ἐπεισόδιο τὸν μεγάλου Ρωμανοῦ ἐνδύλλου 60 ὄμως τὸν τὸ ἀξίζει ὅσον ὁ αὐτὸ τὸ ἔργο. Πράγματι ὁ Λεμοΐζος δὲν ἦταν τόσο Λεμοΐζος. Τὸ ἔργο δὲ τὸ ἀποτελεῖται τὸν φρίκτρα τὸν Κρύβεγαρ καὶ μιὰ δολοφονία τὸν Ἀρτουρ Ρόζιτον

Δ. 4881 Α

Ἀνάγκη τὸ 5ο ἐπεισόδιο τὸν Λεμοΐζου μὲ τὸν φρίκτρα τὸν Κρύβεγαρ νὰ τὸ δοῦμε τὸν Ρόζιτον. Ἡ ἐπιφάνεια μας ἐξαιρεῖται τὸν μάγου φυγάδου ἐνδύλλου δὲ λέγεται μὲ τὸ ἀγγλικὸ ὄνομα Ταδιόλα (ΤΑΠΙΟΛΑ).

Δ. 1125 Ὄγος 2 Ν. 2

(Ἀπὸ τὸ γράμμα καὶ κάτω. Προσοχὴ καὶ μὲ ἕνα γίνεται χάος!)